

KEREM BAKICI • Söyletme, Çok Ağlarım

KEREM BAKICI Diyarbakır'ın Hazro ilçesinde doğdu. İnönü Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü mezunu. Öyküleri *Varlık*, *kitap-lık*, *Öykü Gazetesi*, *Sarmıç* gibi çeşitli dergilerde yer aldı. İlk öykü kitabı *Toprakta Büyür mü İnsan?* 2021'de YKY, ilk romanı *Söyletme, Çok Ağlarım* 2026'da İletişim Yayınları tarafından yayımlandı.

İletişim Yayınları 3754 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 685

ISBN-13: 978-975-05-4047-9

© 2026 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2026, İstanbul

EDİTÖR Emre Bayın

KAPAK Suat Aysu

KAPAK RESMİ Gemini desteğiyle oluşturulmuştur.

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Begüm Hazar Keleş

BASKI Ayhan Matbaası • SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul • Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit • SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6

Bağcılar 34218 İstanbul • Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları • SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

KEREM BAKICI

Söyletme, Çok Ağlarım

Anneme, babama ve kardeşlerime...

KAÇIŞ

İnsan biraz da yazgıdır.

– FRIEDRICH NIETZSCHE,
Putların Alacakaranlığı, Say Yayınları, s. 54,
çev. İsmet Zeki Eyüboğlu

Toprak soğuk. Eller toprakta. Yüz neredeyse toprakta. Karanlık tam. Fener titriyor. Titrediğinde eller duruyor, titreme geçtiğinde eller yeniden toprakta. Tünel dar. Bu kadar dar olacağını bilmiyordum. İnsanın içinde bir yer var, tam göğsün altında, tam mideyle yüreğin birleştiği yerde, korku oraya çöküyor. Çöktü. Ağır. Kımıldamıyor.

“Geri dön.”

Eller toprağa kök saldı. Kökler ıslak. Toprak içime işliyor, koğuşun küfüne karışıyor. Sürün. Burada ölürsem kimse bulmaz. Burada ölürsem toprak yutar, tünel örter, gece geçer. Sürün.

“Saye.”

Ses çıkmadı. Dudaklar oynadı, ses çıkmadı.

“Saye.”

Ses şimdi çıktı. Toprak duydu, tünel duydu. Kimse duymadı, iyi.

Eller toprakta yeniden. Dizler toprakta. Sürün. Işık yok, yön yok, soğuk var. Daracık tünel var. Bunlar var, yeter. Sürün. Eller ilerledi, dizler ilerledi. Göğüs toprağı sıyırdı, sırt tavana değdi, baş öne düştü.

Bir yerde biri nefes alıyor, duymuyorum. Bir yerde biri yazıyor, görmüyorum. Sürün.

Merdan

Merdan, tünelin çıkışına vardığında gece göğü yıldırlarla kaplıydı.

Sağ elinde tuttuğu fenerin ışığı söndü sönecek. Gzbebeklerinde ağırlı. Zonk zonk. st başı toz içinde. İini rpten bir soğuk var. Dizlerinden biri kanıyor, pantolonu yapış yapış.

Rzgr esiyor. Ovayı baştan başa beyaza kaplayan kar savruluyor.

Koğuşun küflü kokusu üstünde. Kendisinden önce tünele giren arkadaşlarından iz yok. Ay uzak tepelerin ardından yükselmekte. Yıldızlar göz kırıp duruyor. Gökyüzü eskiden de bu kadar geniş miydi? Avuç ilerini birbirine sürterek ısıtıyor. Gz tünelin daracık çıkışında. Boynunu önce sağı sonra sola ktletiyor. Kalp atışı boğazında.

Ayaklarının altında buza kesen karın kart kurt sesiyle, boklu bir derenin kenarına kurulan istasyona doğıru yürüyor. Rayların iki yanına dizilmiş kavaklar hışımlla parmak sallayan birer muhafız. Kurumuş, atallaşmış dallarında atırtı. Bazısı bir apartman boyunda. Gübreli suyla sulanın-